

تأثیر کسر آبیاری بر خصوصیات روشی و زایشی درختان سیب بازده رقم گلدن دلیشنز

بنفشه حسنی، عیسی ارجی، هوشنگ قمرنیا، احمد خلیقی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

از آنجائی که کشور ما ایران در منطقه خشک و نیمه خشک دنیا واقع شده است، مصرف بهینه و صرفه جویی در مصرف آب باید هرچه بیشتر مدنظر قرار گیرد. بنابراین اتخاذ روش های مدیریتی مناسب جهت افزایش راندمان مصرف آب می تواند از اهمیت زیادی برخوردار باشد. کسر آبیاری یکی از سیستم های مدیریتی آبرسانی به خاک است که بدون صدمه به درخت منجر به سودمندی های اقتصادی می شود. به همین منظور تاثیر کسر آبیاری بر کمیت و کیفیت درختان سیب گلدن دلیشنز در منطقه گهواره از استان کرمانشاه در یک آزمایش در قالب طرح بلوک های کاملاً تصادفی با ۵ تیمار و ۲ تکرار مورد بررسی قرار گرفت. کسر آبیاری (تنش آب) در دو مرحله از رشد درختان به نام کسر آبیاری اولیه و ثانویه اعمال شد که تیمار اولیه ۵۵ روز پس از تمام گل شروع شد و تا ۶۰ روز ادامه یافت و تیمار ثانویه هم ۱۱۵ روز پس از تمام گل شروع و حدود ۴۰ روز به طول انجامید. صفات مختلف روشی از قبیل سطح عرضی مقطع تنه، طول شاخه فصل جاری و صفات زایشی از قبیل قطر و حجم میوه، وزن میوه، عملکرد، مواد جامد محلول کل، قند کل و عناصر معدنی از قبیل ازت، فسفر، پتاسیم و کلسیم مورد اندازه گیری قرار گرفت. علاوه بر صفات ذکر شده، محتوی نسبی آب برگ نیز اندازه گیری شد. نتایج حاصله نشان داد که صفات روشی مانند سطح عرضی مقطع تنه تحت تیمار کسر آبیاری قرار نگرفت اما طول شاخه فصل جاری در مقایسه با شاهد کاهش معنی داری نشان داد. صفاتی از قبیل قطر، حجم، وزن و عملکرد میوه درختان تحت کسر آبیاری در مقایسه با درختان شاهد کاهش معنی داری نشان دادند. محتوی نسبی آب برگ نیز در درختان تحت تیمار کسر آبیاری کاهش نشان داد به طوری که درختان تحت تیمارهای ۴۰٪ اولیه و ۴۰٪ ثانویه کمترین میزان محتوای آب برگ را در مقایسه با درختان شاهد نشان دادند. میزان قند کل و مواد جامد محلول کل میوه در درختان تحت تیمار کسر آبیاری در مقایسه با شاهد افزایش نشان دادند. نتایج بررسی

پنجمین کنگره علوم باستانی ایران - شهریور ماه ۱۳۸۶ - دانشگاه شیراز

نشان داد که در میزان عناصر معدنی میوه از قبیل فسفر، پتاسیم و کلسیم در درختان تحت کسر آبیاری در مقایسه با درختان شاهد تفاوت معنی داری مشاهده نشد. اما در میزان ازت میوه درختان تحت تنفس نسبت به شاهد کاهش معنی داری مشاهده شد به طوری که کمترین میزان ازت در تیمار ۴۰٪ اولیه و بیشترین میزان عنصر مذکور در شاهد مشاهد گردید.